

Underbilag II.Afskrift.

I Anledning af Ministeriets ærede Skrivelse af 9. December 1912 tillader vi os at udtale følgende:

ad Spørgsmaal 1. og 2.

Vi mener mod en i hvert enkelt Tilfælde bestemt Tillægspræmie uden væsentlig Forhøjelse af Forsikringspræmien at kunne indgaa paa at tilsvare det Beløb, for hvilket Skibet er pantsat til den paatænkte danske Kreditforening, selv om den forsikredes Ret til Assurancesummen efter Forsikringsreglerne er forbrudt ved hans Skyld.

Selvfølger kan vi ikke derved overfor Panthaveren paatage os en Risiko, som ikke er overtaget eller mulig endog udtrykkelig udelukket ved Forsikringspolicen.

Eksempelvis nævnes Krigsfare, som vi ikke overtager uden særlig Vedtagelse, og hvilken Skade vi da selvfølger heller ikke erstatter Panthaveren, ligesom vi vistnok ikke i noget Tilfælde kan gaa ind paa Erstatning i det i Konventionens § 79 ommeldte Tilfælde, at den forsikrede har tilsidesat Neutralitetsreglerne.

Landstingsudvalgets Spørgsmaal nævner ogsaa kun Tilfælde af Havari eller Forlis og omfatter altsaa netop ikke Prisdømmelse eller deslignende.

Virkningen af Præmiens Ikke-Erlæggelse er bestemt i Konventionens § 153, saaledes at Opsigelse i saadant Fald kan ske med 48 Timers Varsel.

Vi kan intet have imod at sende saadan Opsigelse ogsaa til Kreditforeningen, naar det er meddelt os, at Skibet er pantsat til denne. Kreditforeningen vil da kunne foranledige, at Præmien indbetales, eller selv indbetale eller garantere Præmien.

Efter Konventionens § 214 er Assurandørerne berettigede til at afdrage i Assurancegodtgørelsen de Præmiebeløb, som Assurandørerne maatte have til gode hos den, for hvis Regning Forsikringen er taget, men herom maatte der vistnok kunne træffes en Aftale og Ordning med Kreditforeningen.

ad Spørgsmaal 3.

Ogsaa dette Spørgsmaal mener vi at kunne besvare derhen, at vi mod en mindre, for hvert Tilfælde særlig, aftalt Tillægspræmie, der naturlig fastsættes i Forbindelse med den under 1. og 2. nævnte Tillægspræmie, kan forpligte os til at tilsvare det Beløb, for hvilket Skibet er pantsat til Kreditforeningen, ogsaa i de Tilfælde, som omhandles i Sølovens § 249, Nr. 1 og 2 (eller de tilsvarende Regler i Konventionen).

Vi maa dog gøre til Betingelse, særlig overfor det i § 249, 2. nævnte Tilfælde, at Skibet er holdt i Klasse, hvad det, naar andet ikke vedtages, maa blive Kreditforeningens Sag at paase og kontrolere.

Vi skal bemærke, at naar vi haaber i disse Tilfælde at kunne nøjes med en mindre Tillægspræmie, støtter vi os paa hittidige Erfaringer og maa forbeholde os at forhøje Præmien, hvis der i Fremtiden viser sig andre Resultater end hidtil.

Vi gaar i øvrigt ud fra, at det fastholdes, at Kreditforeningen ikke maa udlane udover Halvdelen af Skibets Værdi.

Vi forudsætter dernæst, at i det ikke usædvanlige Tilfælde, at Skibet er forsikret hos flere Selskaber, maa disse hæfte overfor Kreditforeningen i Forhold til deres Andel i den samlede Kaskoforsikring, selvfølger medmindre andet udtrykkelig er vedtaget.